

gjernkulturelle store i Oslo. I 1990 ble millioner kroner brukt i denne gruppen. Å at en betydelig del

pa sosialhjelpsstatistikken for 1989 som omfatter vel 26 000 klienter. Det viser seg hver tredje person fra fjernkulture land mottok økonomisk sosialhjelp, mens hver 13. «nærkulturelle» inklusive

Innvandrere og flyktninger er fått lån gjennom SIFBO, men sosialsen- tre anbefaling av slike lånesøkna- det har trolig skjedd selv om det i svært mange tilfeller har vært klart at den enkelte innvandrere eller flykt-

giftsklientene» særlig er dem som er blitt forsynt med boliglån gjennom offentl myndigh uten at beta- lingsevnen er tilstrekkelig vurdert. De har ikke hatt mulighet til å ha kontroll over sin økonomiske situa- sjon og er fanget i en gjeldsfelle.

sekretærene til nå måst feransene, men ikke det formenes- råd når vedtakene fattes. Det nye byrådet står imidlertid fritt når det gjelder å endre arbeids måter, og ikke minst lønn for byråds sekretærene.

Nyanser er tillatt

*Nyanser er tillatt.
Aftg. aften. 21.11.94.*

APROPOS...

KNUT BØCKMAN

av de mange drama- verdenshistorien har ytre hendelser i sitt menneskesinn som v begivenhetene, så v annen verdenskrig. iallfall på oss som sannsynligvis er det agt sammenheng med re tider ikke visste på ye om hva som skjed- egen stuedør og syns- ens mennesker gjør. », som vi skikkelig stundom til de yngre relse, for det har jo e kriger» - har hatt dønninger, mer enn århundre, og har det ar skjedd i Øst-Euro- årene, er i realiteten

konsekvenser av hva som tildro seg i vår verdensdel i årene 1939-45. Det var krigen som førte til et fredsopp- gjør der dessverre en rekke østeuro- peiske stater kom inn under Stalin- veldet. Da vårløsningen intraff i land som Polen, Ungarn, Tsjekkoslovakia og daværende DDR på slutten av 1980- tallet, skrev denne kommentator at først nå var i realiteten den annen verdenskrig over. Jeg ble straks og meget berettiget korrigert av en le- ser: Krigen er ikke slutt for også Baltikum har fått sin frihet. Hvor mye den annen verdenskrigs begivenheter fikk å si og fortsatt har å si også for vårt eget land og vår egen nasjon, er dagens oppblussede Quisling-debatt utvilsomt et vidnes- byrd om. Den er denne gang avfødt av dr.philos. Hans Fredrik Dahls in- teressante Quisling-biografi, og bl.a.

pågår det nå i Dagbladet en disputt mellom Dahl og den gamle mot- standsmann og antinazist Arne Skou- en. Det har anført Skouen at Dahl fremstiller forholdet mellom Quisling og Fridtjof Nansen som ganske nært og positivt. Skouen mener å ha belegg for at Nansen ikke næret særlig sympati eller beundring for den unge Quisling, som han jo kjente fra det humanitære arbeide blant de hungersrammede i Ukraina i 1920-årene. Quisling var Nansens høyre hånd i dette hjelpear- beidet, sier Dahl. Nei, sier Skouen. Jo, sier Dahl. Det er tydelig nok at Arne Skouen reagerer rent følelsesmessig på at hans barndoms og tidligste ungdoms ideal, Fridtjof Nansen, skulle ha næ- ret noenslags vennskapelige følelser overfor Vidkun Quisling, forræder nummer én fra okkupasjonsårene.

Det stemmer ikke med heltebildet. For vel var Quisling ansett som litt av en særling og etterhvert som en politisk raring. Men han ble ikke opp- fattet som noen forbryter. Tvertimot er det, selv i ettertid, ikke så vanske- lig å skjønne at hans nasjonalistiske ideer kunne fenge hos mange som reagerte på norske sosialisters for- svarsfiendtlighet og - iallfall for end- les vedkommende - affinitet til Moskva-kommunismen. Det var først da Nasjonal Samling i 30-årene bl.a. begynte å annektere de tyske nazisters raseteorier, bl.a. jøde- hetsen, at Quisling og hans bevegelse virkelig ble uspiselig for demokratisk sinnede mennesker. Og da Quisling selv tok skrittet fullt ut og begikk sitt notoriske landsforræderi, var han selvsagt umuliggjort. Men alt dette kunne Nansen umulig forutse.

Det er som med Arne Myrdal og hans menn nå i våre dager. At de reiser klar kritikk mot sider av inn- vandringspolitikk, er i seg selv ikke galt. Tvertimot er det binnegalt når enkelte iblant oss blir helt hysteriske bare det settes spørsmålstegn ved politikken eller stilles krav til inn- vandrere som til andre folk. Det er først i det øyeblikket da den kritiske holdning gli over i noe som ligner hets mot personer av annen hudfarve, religion og kultur enn vår egen tilvante, at det må slås alarm. Det er da det bikker over. Det er slik, i 1990-årene som på 1930-tallet: På et visst punkt i prosen- sen kan det nasjonale, som er noe positivt og ofte inkluderende, gli over i det nasjonalistiske, som lett blir aggressivt og ekskluderende. Over- gangene kan være glidende, og vi bør være på vakt mot dem.

CHR. SCHIBSTED
STEN A/S - TLF. 02/86 30 00

Sjefredaktør:
ANDREAS NORLAND

Redaktører:
PÅL STENSAAS IVAR GRANAASEN KJELL HARBERG

Adm. direktor:
KAARE FRYDENBERG

*knapt
fot- og bilder
mye bilder
kjetton og
diagram av
redigert som
sluttkapitel*

*lever ledig, og
settig.
Det kan selvsagt
at man tidlig
lignt men
de for ens
mets, som de
Men krigens som*

*okkupa- sjon - staden
anklamer seg på,
vert et mang
holocaust etter
me anel i vort
den dag idag
- selv det an kan*

pa de anta to-tre

*Aftg. aften. 21.11.94.
O.s.d.*

*S.m. i Palkoyde
Miner, dittipn-
syntetisk, og bokstave
+ H...*